

Actueel

DHL-dossier is schoolvoorbeeld van neoliberale globalisering

Eloi Glorieux

DHL en de commotie over het dossier is de perfecte illustratie van de reden van bestaan van de andersglobalistenbeweging. Het gaat om een multinational die vanuit zijn buitenlands hoofdkwartier beslist waar en onder welke voorwaarden hij wil werken. De politieke overheid heeft hierin weinig in de pap te brokken en wordt permanent gehanteerd met delocalisering in een poging de milieuwetgeving te plooiën naar de wensen van de multinational. Niets is hierbij te grof. Lokale en nationale overheden worden tegen elkaar opgezet. De werknemers worden als gijzelaars uitgespeeld tegen de omwonenden van wie de gezondheid en de levenskwaliteit door de activiteiten van het bedrijf ernstig geschonden worden. Het prerogatief van een door het volk gekozen overheid om sociale en ecologische normen vast te leggen en te waken over de gezondheid en het welzijn van zijn burgers, wordt gedelegeerd naar de aandeelhoudersvergadering van een multinational.

16

Natuurlijk heeft de overheid ook de opdracht behoorlijke jobs te creëren. De jobs die de firma belooft, ogen weliswaar spectaculair, maar zijn in feite verblindend. Elk jaar verlaat meer dan een kwart van het personeel DHL op zoek naar een andere baan. Dat zegt al iets over de kwaliteit van de arbeid. DHL creëert bovendien weinig "nieuwe" jobs. Het aanbod in Zaventem is grotendeels het gevolg van een verschuiving van activiteiten tussen de Europese vestigingen. Zo sloot DHL vorig jaar de hub nabij Parijs. De werknemers werden er na een hevig sociaal conflict op straat gezet. De geplande uitbreiding van DHL op Zaventem is geen anticipatie op een spectaculaire groeiprognoze van de algemene economie of van een plotse toename van het pakjesverkeer in België of Europa, maar van een "rationalisering" van de activiteiten van de multinational. Wie zich terecht verzet heeft tegen de gedeeltelijke verhuizing van Ford Genk, kan ook de verschuiving van arbeidsplaatsen naar Zaventem, ten koste van mensen in andere landen, niet toejuichen.

Maar DHL is niet alleen een schoolvoorbeeld van neoliberale globalisering. Het DHL-dossier scheidt ook een gevaarlijk precedent voor de syndicale beweging met zo mogelijk verstrekkender gevolgen dan de belangrijke strijd tegen de herinvoering van de 40-urige werkweek.

De paarse regering creëerde een situatie waarin haar bevoegdheid om ecologische en sociale randvoorwaarden te bepalen quasi werd afgestaan aan het directiecomité van een multinational. Vanuit zijn hoofdzetel in een ander land verkeerde die multinational op die manier bijna in de mogelijkheid om de exploitatievoorwaarden voor de vestiging en de gezondheidsnormen voor de omwonenden te bepalen.

DHL is welkom op Zaventem als het zich schikt naar de regels die de legitieme bewindslieden hebben opgesteld. En we willen ervan uitgaan dat die regels het welzijn en de welvaart van de bevolking beogen en rekening houden met de draagkracht van de omgeving. Het maximumplafond van 25.000 nachtvluchten is zo'n regel. De enige mogelijke afwijking hiervan is een verlaging. Het is niet omdat premier Verhofstadt niks bakt van zijn belofte om 200.000 kwaliteitsvolle banen te creëren, dat men plat op de buik moet voor de onrealistische en onethische eisen van een multinational. Bewonerscomités, vakbonden en progressieve politieke partijen hebben in de strijd tegen deze neoliberale globalisering veel gelijklopende belangen. Niet de slaapgestoorde omwonenden of de bedreigde werknemers gaan hierbij uit de bocht, evenmin als de voor grenzen-aan-de-groei pleitende groenen, maar wél DHL en de paarse regering, die op het punt stond haar bevoegdheden aan deze multinational af te staan.

Eloi Glorieux is Vlaams volksvertegenwoordiger voor Groen!